

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 5. Metai XVI

Vasario-Feb. 1, 1936

TĒVU MARIJONU RĒMĒJU SAVAITRAŠTIS

Illinois

Seserų
jų he-
kuo-
išgel-

lešimts
ausanti
prie
ovauja

o 9 d.
uvo iš-
Nuosto-
n Šven-
na, kad

s Hen-
io mė-
sario 4
ir pra-

incento
žvakių
Gaisrų
nos ju-
priziū-

vadai
bedie
s Rich-
ne tik
stantus
i prak-

Povylys
stų už-
muštas.

aštj
s”

anal 7790

ims \$3.00
ims \$2.00
imeris 60
Sc kra

IV SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

EVANGELIJA

Mato 8, 23-27.

NUO metu Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai sekė jį. Bet štai, jūroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priejo prie jo ir pažadino jį sakydami: Viešpatie, gelbėk mus, žiname. Jėzus jiems tarė: Kodel esate bailūs jūs, žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs jis davė paliepiamą vėjams ir jūrai, ir pasidarė didelė tyla. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jisai yra, kad vėjai ir jūra jo klauso?

LEKCIJA

Rom. 13, 8-10.

ROLIAI: Niekam nieko kita nebėkite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimoteriauk, ne užmušk, nevogk, neliudyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

Pašaukimas Į Dvasinį Luomą

SKAISTYBĖ

1. Skaistus gyvenimas

SKAISTAUS gyvenimo vykdymas visai skiriasi nuo moterystės. Tai yra ypatingas pašaukimas bei gyvenimo būdas ir žymiai kilnesnis už pačią moterystę. Tai patvirtina Šv. Povilas. Kalbėdamas į korintiečius pirmame savo laiške, Šv. Povilas nuoširdžiai pataria skaisčiai gyventi. Tiktai klausykime, ką jis sako: "Aš noriu, kad jūs visi būtumėte kaip aš pats (nevedęs ir vykdamas skaistybės gyvenimą)... Nevedusiems ir našlėms aš sakau: gera jiems, jeigu jie tokie pasilieka, kaip ir aš. Aš noriu, kad jūs būtumėte be rūpesčio. Kas nevedęs, tas rūpinasi Viešpaties dalykais, kaip Dievui įtikti. O kas vedęs, tas rūpinasi pasaulio dalykais, kaip įtikti žmonai, ir yra pasidalinęs. Taip pat netekėjusi moteriškė ir mergaitė mąsto apie Viešpaties dalykus, kad būtų šventa kūnu ir dvasia; ištekėjusi gi mąsto apie pasaulio dalykus, kad vyrui įtikty. Aš tai sakau jūsų naudai, ne tam, kad mesčiau ant jūsų kilpą, bet todėl, kad tai padoru ir padeda be kliūčių melstis Viešpačiui." (I Kor. VII, 7-8; 32-38).

Taigi, skaistus gyvenimas ne tik skatina rūpintis Viešpaties dalykais, kad būtų galima Dievui įtikti, bet ir suteikia geresnių progų be kliūčių melstis Viešpačiui. Dėl to skaistaus gyvenimo būdas yra patinkamesnis Dievui ir išganingesnis pačioms sieloms.

Kad skaistus gyvenimas yra patinkamesnis Dievui, tai įrodė pats Išganytojas, pagerbdamas skaistybę ir gimdamas iš skaisčiosios ir nekaltosios Motinos Marijos. Išganytojas pasirinko Šv. Juozapą, skaistų jį vyrą, Savo patėviu. Šv. Jonas, skaistybės apaštalas, buvo mieliausias Jėzui mokinys, ir tik jam vienam buvo leista per Pasutinę Vakarienę priglausti savo galvą prie Išganytojo krūtinės, ir tik jam vienam mirštantis Išganytojas pavedė globoti Savo Motiną, įsakydamas: "Moteriške, štai tavo sūnus.... Štai tavo Motina." (Jon. XIX, 26-27)

Kad skaistybė yra kilnesnis gyvenimo būdas ir patinkamesnis Dievui, tai galima patirti iš apaštalo Šv. Jono Apreiškimų knygos, kur tarp kitko yra apreikšta: "Aš žiūrėjau, ir štai Avinėlis stovėjo Siono kal-

ne ir su juo šimtas keturios dešimtys keturi tūkstančiai, kurie turėjo jo vardą ir jo Tėvo vardą, parašytą ant savo kaktų. Aš girdėjau iš dangaus balsą, kaip daugelio vandenų balsą ir kaip didelio griaustinio balsą. Tas balsas, kurį aš girdėjau, buvo kaip balsas arpininkų, žaidžiančių savo arponomis. Jie giedojo tarsi naują giesmę ties sostu ir ties keturiais gyvūnais ir vyresniaisiais, ir niekas negalėjo giedoti tos giesmės, kaip tik tie šimtas keturios dešimtys keturi tūkstančiai, kurie yra atpirkti iš žemės. Tie yra, kurie nėra susitepę su moterimis, nes yra mergaitės. Tie seka Avinėlį, kur tik jis eina. Jie yra atpirkti iš žmonių pirmonės Dievui ir Avinėliui." (Apr. XIV, 14).

Bažnyčios tėvai irgi neatsilieka ir aukštai pagerbia skaistų gyvenimą. Šv. Augustinas, aiškindamas aukščiau patiektą ištrauką iš Šv. Jono apreiškimo, sako: "Skaistųjų mergelių džiaugsmo neteikiama kitiems Dievo šventiesiems." Čia Ciprijonas irgi pabrėžia: "Skaistybė yra visų kitų dorybių karalaitė ir visokio gėrio palaikytoja."

Šv. Efreimas, kalbėdamas apie skaistybę, nurodo: "Jei pats pamilai skaistybę, Viešpats mylės tave visuose dalykuose." Šv. Bernardina iš Sienos moko: "Skaistybė parengia sielą tikėjimu matyti savo Sužadotinį, Jėzų, šiame gyvenime, o po mirties matyti Jį didžios garbės didybėje."

Katalikų Bažnyčia moko mus, pareikšdama, kad skaistybė tikėjimo atžvilgiu yra kilnesnė už moterystę. Tridento Santarbios dešimtam kanone iš 24 sesijos randame to mokymo nuostatą: "Jei kas nors sakytų, kad moterystė yra kilnesnė už skaistybę arba celibatą, ir jei kas nors sakytų, kad nėra kilniau ir švenčiau pasilikti skaistybėje arba laikytis celibato, ne kaip įstojus moterystėn, toks tebūna atskirtas."

2. Kilniausias skaistybės pavyzdys

Marija nuo amžių numatyta būti Dievo Motina. Ji, kaip tvarynys (kaipo žmogus), turėjo būti be galo išaukštinta, iškelta aukščiau visų tvarinių danguj ir žemėj, nes turėjo pagimdyti Žmogų-Dieva. Jeigu angelai, kurie laikomi tobuliausiais ir skaisčiausiais Dievo tvariniais, tegali būti prieš Dievo sostą tik akis prisidengę, tai

kiek skausi ir nekalta turėjo būti toji Mergelė, kurią Dievas pasirinko sau Motina. Todėl Dievas nepagalėjo Jai didžiausių ir brangiausių dovanų ir malonių.

Viena iš tokių malonių buvo Marijos Nekaltas Prasidėjimas. Nisi žmonės, Adomo ir Levos sūnūs ir dukterys, gimė ir gimsta su pirmąja nuodėme. O Dievas, būdamas skaisčiausias ir labiausiai nekenčiantis nuodėmės, negalėjo leisti, kad Marija būtų nuodėmėje pradėta. Taigi, Jis apsaugojo Mariją nuo tos nuodėmės. Tai yra brangi mūsų tikėjimo paslaptis, kurią minime kiekvienų metų gruodžio aštuntą dieną.

Per visus amžius, jau nuo pat krikščionybės pradžios, tikintieji Bažnyčios vaikai su ypatingumu ir meile minėjo Marijos Nekaltą Prasidėjimą. Ir niekas nedrįso tam prieštarauti. Tačiau atsirado blogos valios žmonių, kurie pradėjo neigti tą tiesą. Dėl to Šv. Tėvas Pijus IX, 1854 m. gruodžio 8 dieną, turėjo pakelti neklaidingą balsą ir paskelbti pasauliui, kad neklusėtų netikėlių burnojimų: "Nutariame ir paskelbiame, kad yra apreiškta doktrina, aiškinanti, jog Švč. Mergelė Marija savo prasidėjimo valandą iš ypatingos visagalinčio Dievo malonės ir privilegijų, iš atžvilgio į žmonių giminės Išganytojo, Jėzaus Kristaus nuopelnus, liko laisva nuo gimtosios nuodėmės sutepimo. Jei kas tuo netiki, atkrinta nuo Bažnyčios."

Marija buvo ne tik Nekaltai Pradėta, bet tokia išliko per visą žemiškąjį savo gyvenimą. Jos gyvenimas tikrai angeliškas, pilnas dorybių. Išižiūrėkime bent kiek arčiau į vieną kitą jos dorybę. Būdamas dar visai jaunutė, Marija padaro amžinosios skaistybės apžadą. Tai, tur būt, buvo pirmas pasaulyje toks apžadas. Žyduose buvo įsivyravusi pažiūra, kad moteriškė neturinti vaikų, yra Dievo atstumta. Taigi, tokia moteriškė buvo paniekinta. Marija, aukštai statydama skaistybę, nebijojo nė jokios paniekos iš žmonių, kad tik galėtų tobuliau ir karščiau Dievą mylėti ir gerbti. Per visą savo gyvenimą Ji skaistybę saugojo su didžiausiu uolumu, kad net buvo pasiryžus atsisakyti nuo Dievo motinystės, jei tai nebūtų buvę suderinta su skaistybės apžadu. Nuostabi nekaltybė, kuri statoma aukščiau už bet kokią garbę ir pir-

menybes! Ar pasaulis girdėjo ką nors panašaus prieš Kristų? Ir ar randame nors menkiausią panašaus pasiaukojimo šešėlį pas tuos, kurie stengiasi atnaujinti žmonių ir padaryti ją laimingą, patys grimzdami į didžiausias nedorybes?

Negalima laukti skaistybės pavyzdžio iš tų, kurie negirdėjo Kristaus mokslo, arba kurie dėl nesusipratimo menkas savo jėgas stato prieš dieviškąją galybę, t. y., kurie kovoja prieš Bažnyčią. Bet kaip liūdna ir skaudu matyti tokį žmogų, kuris save vadina kataliku ir brenda į nedorybes. Argi ne kiekvienas dėl krikšto tampa skaistus, nekaltas, tartum dangaus angelas! Tada būname panašūs į Mariją. Tačiau vos įgyjame protą, pradedame šalintis nuo dorybės kelio. O kas darosi, kai žmogus pasijunta, kad gali savarankiškiau gyventi? Tiesiog baisu darosi ir skaudu, kai tenka išgirsti apie kaskart didėjantį atsimetėlių skaičių. Doras žmogus negali apie tą dalyką kalbėti be didelio širdies skausmo, ypač kai girdi ar mato panašias nedorybes katalikų tarpe — Kristaus, skaisčiausios Marijos vaikelių. Argi tiek akli tapo tie žmonės, kad nebemato gražiausio Marijos pavyzdžio, ir tiek kurti, kad nebegirdi griežčiausių Kristaus įsakymų ir pasmerkimo. Jeigu jau Kristus ir Marija savo malonumu kam nebedaro įspūdzio, tegu tas prisimena baisų Nojaus laikų ir Sodomos bei Gomoros žmonių nubaudimą. Amžinai žuvę, tie nelaimingieji tūkstančius metų kenčia pragare ir kentės amžinai. Argi mažesnė bausmė laukia visų kitų nedorėlių? Tikrai, Sodamai ir Gomorai teismo dieną bus lengviau, negu neskaistiems katalikams, kurie paniekino tiek Kristaus malonių (plgk. Mat. XI, 24). Taigi, "ta nedorybė neturėtų būti nė minima mūsų tarpe," sako apaštalas.

Iš mūsų gyvenimo turi išnykti ne tik neskaistūs papročiai, bet ir visos progos, vedančios į dorinį nuslydimą. Todėl šalin iš mūsų tarpo šokiai, ypač modernieji! šalin nepadoriosios mados! šalin visi romanai, apysakos ir visos knygos bei laikraščiai, kurie žmonių širdims neša dvasios puvelius!

Reikia pasidžiaugti, kad ir mūsų laikais netrūksta pasiryžėlių. Kas gyvena vienuolyuose, kas veda žmones išganyman, kas nepaisant didžiausių pavojų, skelbia krikš-

čionybę tarp stabmeldžių, jeigu ne tie ir ne tos, kurie yra tvirčiausiai nusistatę ligi mirties eiti skaisčiu Marijos pramintu keliu? Jie siekia savo sielos išganyto, tačiau kilniu pavyzdžiu ir žodžiu veda paskui save būrius geros valios žmonių. O gi tretininkai (ės) argi neseka savo Motinos Marijos pėdomis, stengdamiesi visur rodyti gražų pavyzdį, kaip Šv. Pranciškus įsako. Reikia pripažinti, kad tretininkai žymiai prisideda ir stengiasi pastoti kelių paleistuvystės pavojui.

Kaip matėme, Marijos skaistybė buvo tiesiog nežemiška. Bet argi mažesnis buvo Jos nuolankumas? Pačiame skaistybės apžade jau matome didelį nuolankumą, nes nepabūgsta žmonių paniekos. Koks kilnus ir tikrai krikščioniškas posakis, Marijos tartas angelui: "Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man taip, kaip tu pasakei." (Luk. I, 38). Atykusi pas Elzbietą, įkvėptoji Marija, pradėjo skelbti visas Dievo Jai suteiktas malones, o tarp kitko tarė: "Dievas pažvelgė į savo tarnaitės nuolankumą." (Luk. I, 48). Dėl ko Ji nepasakė, kad Dievas pažvelgė į Jos didybę, nes leidžia būti savo Motina? Tai tyras Jos nuolankumas.

Kas gali lygintis su Marijos dorybėmis: Dievo ir artimo meile, Jos gyvu tikėjimu, kantrumu, pamaldumu, išmintimi. Tikrai nėra tokios dorybės, kurios Marija nebūtų turėjusi ir dargi aukšto laipsnio dorybės!

Visa tai prisiminus, mums tenka stebėtis mūsų Motinos Marijos išaukštinimu ir šventumu. Tačiau to nepakanka: mes turime būti Jos geri vaikeliai, dorybių sekėjai. Jei negalime pasiekti to aukštumo, kurį buvo pasiekęs Marija, tai stengkimės nors tiek, kiek galime, kiek leidžia mūsų silpnos ir menkos jėgos. Marija, pamačiusi mūsų pastangas, neatsisakys pagelbėti.

Marija yra visagalė Užtarėja pas Dievą. Taigi, mes visuose savo reikaluose, ypač svarbesniuose, pulkime su pasitikėjimu prie Jos, o Ji be abejonės išmels visko, ko tik prašysime, kas bus mums naudinga ir Dievo garbę didins. Jau tik vienas Jos vardo ištaramas su gyvu tikėjimu apgina nuo baisiausių pagundų. O ką jau bekalbėti apie tai, jei mes nuolat prašytume Jos užtarymo.

tie ir
ę ligi
u ke-
taciau
ui sa-
treti-
s Ma-
rodyti
įsako.
šymiai
palei-

buvo
buvo
š ap-
nes
kilnus
arijos
arnai-
aki.”
įkvėp-
o Jai
“Die-
uma.”
Die-
a būti
umas

orybė-
t tikė-
ntimi.
dariai
io do-
stebė-
nu ir
s turi-
ekėjai.
rį bu-
nors
ilpros
mūsų

s Die-
luose.
ėjimu
ko, ko
ga ir
s Jos
pgina
kalbė-
e Jos

Taigi, žinodami, kad Nekaltai Pradėto-
ji Marija, Dievo Motina, yra skaistybės Mo-
tima ir pašaukimų Globėja, ypač tie, kurie
(ir kurios) trokšta gauti pašaukimą, kad
pašaukėtų Dievui ir taptų Viešpaties pjū-
ties darbininkais, t. y. kunigais ar vienuo-
lėmis, turi kreiptis į Ją su dideliu tikėji-
mu ir pamaldumu, kad Ji suteiktų išver-
mės malonę ištesėti pašaukime į dvasinį
laimę, kuriame būtų galima pasitarnauti
Dievo garbei, Bažnyčios gerovei, artimųjų
sėlei ir savo sielos išganymui.

“Atmink, Švč. Mergele Marija, nuo
amžių nebuvo girdėta, kad kas nors, Tavo
pagyminan bėgdamas, Tavo pagalbos mels-
damas, Tavo užtarimo prašydamas, būtų
lūpės apleistas bei atmetas,” sako Šv.
Bernardas.

Po Dievo antroj vietoj yra Marija.
Taigi, melskite Ją, nes tai yra Motina, ku-
ri nepaprastai karštai jus myli. Ir visada
nepamankiant atsiduokit Jos globai, melsda-
miesi šiais žodžiais: “Švenčiausioji Mari-
jos širdie, priimk mano troškimą pašauki-
mo ir palaimink mane, kad galėčiau jame
išverti iki galo.

LIETUVOJE

SKAUDVILĖ (Taurag. apskr.). — Šioje
aplinkėje vienoje vietoje buvo dažnai ruo-
šiami vakariniai šokiai. Prieš adventą keli
vyrų susitarę tenai nuvyko ir, pradėjus šok-
ti, musikabino nuo sienos kryžių, apdengė jį
šepetaite ir vėl pakabino. Namiškiams pa-
klansus, kam taip daro, jie atsakė, kad kry-
žius ir tokie šokiai nesutaikomi.

MARIJAMPOLĖ. — Kun. L. Povilonis
M.L.C., studijavęs Kaune bažnytines teises
ir įsigijęs licencijato laipsnį, vyresniųjų pa-
dėdymu atsikėlė į Marijampolę, kur dar-
buosis prie spaudos ir parapijos darbo.

— Baigta remontuoti šv. Vincento baž-
nyčia, kur būdavo laikomos pamaldos inte-
ligentams ir kariuomenei. Tos įgulos baž-
nyčios remontui Kr. Aps. Ministerija sky-
rė 3,500 lt., bet darbo padaryta dar viršaus
net už 1,000 lt. Marijampolės intelligen-
tams, kurie lanko čia pamaldas teks tą su-
mą sudėti. Darbus vedė p. A. Penčyla, sa-
lę ir suolus pastatė A. Karalius, o meno

dalį, dekoracijas ir paveikslus atliko p-lė
Šukutytė. Pamaldos pradėta laikyti nuo
Naujų Metų.

JUOZAPAVOS (Šiaulių apskr.) — Ne-
seniai Lapkarijų km. vieno ūkininko šeimyn-
na per pačią sumą kepė duoną ir iš to su-
degė namai.

PANEVĖŽYS. — Kun. Br. Bumšas, du
mėnesiu sirgęs Kauno miesto ligoninėje, jau
pasveiko; sėkmingą operaciją jam padarė
dr. Kuzma. Nuo Naujų Metų kun. Br. Bum-
šas yra paskirtas Vadaktų parapijos kle-
bonu.

PANEVĖŽYS. — 1935 m. gruodžio 29
d. katalikiškos organizacijos (pavasarinin-
kai-ės, katalikės moterys, kat. vyrai, K.V.C.
atstovai) surengė iškilmes Ekscelencijai Pa-
nevėžio Vyskupui Kazimierui Paltarokui pa-
gerbti jo 60 metų amžiaus jubiliejaus proga.

ALSĖDŽIAI. — Vienaime kaime prieš
metus žmogus išvarė savo teisėtą žmoną el-
gėtauti, o pats susidėjo su kita. Vietoj pir-
miau gražiai žaliuojančių laukų ir gerų gy-
vulių liko tik dirvonojančios dirvos ir vos
bepacina gyvuliai. Aišku, kad tai Dievo
bausmė.

Ar Girdi, Kaip Kryžiai Šneka?

Ak, gyvenimas vylingas,
Linksma ir kartu graudingas:
Kartais dienos saulę neša,
Širdį verčia prasijuokt,
Kartais liūdna, džiaugsma gęsta,
Verkt norėtus, ne dainuot.

Lyg tie vėjai, vargas ūžia!
Daugelis, kely palūžę,
Ten su rudeniu keliauja.
O čia žiūri — kviečia kryžiai:
Siūlo laimę, viltį naują,
Ir senas žaizdas jie gydo.

J. Šalčius S. J. (“Ž.”)

MARIJONŲ SEMINARIJOS KLIERIKŲ RAŠINĖLIAI

ŠV. VERONIKA

KADA tik mums tenka išgirsti vardas Šv. Veronikos, tuojau ateina mintin toji dievobaiminga moteriškė, kuri dar gyveno Kristaus laikais ir kuri sopulingos kelionės metu davusi Jėzui skarą veidą nusišluostyti. Apie šią Šv. Veroniką įvairiose šalyse yra susidarūsios senos legendos.

Italijoje sakoma, kad Veronika, ciecoriaus Tiberijaus pakviesta nukeliavo į Romą ir su savim nusigabeno stebuklingą skarelę su Kristaus paveikslu. Ši skara ilgus metus buvo viešai išstatyta ir viešai gerbiama. Sykį, net pats ciecorius Tiberijus, Veronikos paragintas, skarą palietė ir liko išgydytas. Po to, Veronika apsigyveno Romoje, kur ir vėliau mirė. Jai gyvenant, dar teko suseitį su Šv. Petru ir Povilu, kuriuodu tais laikais skelbė Evangeliją Romoje ir apielinkėje. Prieš savo mirčių, Veronika pavedė stebuklingą skarą Poiežiaus Klemenso globai.

Prancūzijoje, sakoma, Veronika atvykusi į tą šalį, ištekėjo už atsivertėlio vyro Zakėjaus; juodu vėliau nuvyko į Romą ir vėliau į miestą Quiercy. Čia josios vyras pasiliko ir pasirinko atsiskyrėlio gyvenimą. Veronika tada išvyko pas Martailį ir jam pagelbėjo Evangelijos skelbime. Sakoma, ši Veronika taipgi Prancūzijoje atsivežusi Šv. Panelės Marijos relikvijų, kurios ilgą laiką buvo viešai gerbiamos. Prie to tvirtinama, kad ji taip pat savo globoje turėjusi keletą Šv. Jono Krikštytojo kraujo lašų, nes ji pati dalyvavusi ir mačiusi kada Šv. Jonui buvo nukirsta galva; tada ji galėjo kokiū nors būdu ir pasisavinti keletą jo kraujo lašų.

Šios legendos jau tikrai neužtvirtintos, tačiau yra galimybės, kad šie įvykiai galėjo labai lengvai įvykti. Šiaip jau apie Veronikos gyvenimą mažai žinoma. Sakoma, ji luvusi neturtinga Jeruzalėj gyvenanti moteriškė. Kada Kristus, kryžiumi nešinas, ėjo pro jos namus, jai Jo taip pagailo, kad ji norėjo kokiū nors būdu pasaldinti

Jo skausmus. Sakoma, ji jam buvo pasiūlusi išgerti vyno, tikėdama tuomi pastiprinti jau taip išsėmusias Jėzaus jėgas, tačiau kareiviai atėmė jos siūlomą vyną ir jį patys išgėrė. Tat, Veronika negalėdama kokiū kitu būdu Jėzui pagelbėti, padavė jam skarelę nors veidą nusišluostyti. Kristus, Veronikai atsidėkodamas, leido, kad ant skaros pasiliko Švė. Jo Veido paveikslas.

Tačiau, apart šios minėtos Šv. Veronikos, kuri gyveno Kristaus laikais, bažnyčia dar garbina kitas dvi Šv. Veronikas; Šv. Veroniką iš Milano ir Šv. Veroniką Giuliani.

ŠV. VERONIKA IŠ MILANO

Šv. Veronika iš Milano gimė iš labai paprastų, vargdienių tėvų, todėl jau nuo pat mažų dienų ir Veronikai teko sunkiai dirbti, kad nors kokiū būdu išlaikyti varginkai nusiteikusių šeimą. Nežiūrint visų sunkumų, ji viską maloniai ir kantrai priėmė, vengė blogų draugijų ir kada darbo metu jai teko išgirsti nešvarių kalbų au juokų, ji paslėpdavo savo veidą rankose ir verkdamo. Veronikai neteko progos išeiti kokių nors mokslų, todėl ir nemokėjo net skaityti, net vargiai ši tą galėjo parašyti. Todėl, jai vėliau užėjo labai karštas noras prasimokyti nors biskį skaityti ir vis geriau ką nors parašyti. Šiuo tikslu ji dažnai slaptai nakčia keldavosi ir pati mokydavosi skaityti ir rašyti. Bet štai Švė. Panelė Marija sykį Veronikai apsireiškusi pasakė, kad yra kitų dalykų, kurie Veronikai svarbesni negu mokėjimas rašyti ir skaityti. Dievo Motina Veronikai parodė trijų dalykų, kurie ją išmokys daugiau negu visos knygos. Pirmas dalykas buvo intencijos grynumas; antras, murmėjimo ir kritikavimo nekeitimas, o trečias, kasdieninis Kristaus kančios apmąstinėjimas. Pirmas dalykas Veroniką išmokino dirbti darbus ne dėl žmonių akių ir garbės, bet vien tik dėl Dievo. Antras dalykas ją išmokino ištesėti savo pasirūžimuose, niekad noteisti savo artymo, bet karštai melstis už tuos, kurie

sunkiai nusideda. Trečias, nuolat apmąstinedama Kristaus kančią, Veronika užmiršo visus savo skausmus ir dažnai apverkdavo Jėzaus širdžiai daromus įžeidimus ir nusidėjimus.

Veronika turėjo daug apreiškimų, kuriuose matė visą Kristaus gyvenimą ir kitas galias paslaptis. Po trijų metų kantraus laukimo, ji buvo priimta kaip pasaulinė sesutė į Šv. Mortos seserų vienuolyną, Milane, Italijoje. Šis vienuolynas buvo labai neturtingas, todėl Veronikai teko kasdien eiti ir vienuolynui ieškoti maisto. Keleta metų vėliau, Veroniką ištiko neapsakomi kūno sopuliai, dieguliai, tačiau ir tada, nors ir buvo neapsakomų skausmų spaudžiama, ji neapleido jokių darbų ar kasdieninių maldų ir kitų pareigų. Ji parodė tobulą klusnybės pavyzdį ir visada dirbdavo tuos darbus, kurie išrodė daugiau šiai pažeminanti. Dėl to Dievas ir apdovanojo ją neišpasakytomis dovanomis ir dangiška laime jau čia ant žemės. Ji mirė 1497 m., toj dienoj, kurią pati buvo išprašavusi. Išgyveno ji 52 metus, kurių 13 praleido vienuoliniame gyvenime. Jos šventę minime Sausio 13 d.

(Bus daugiau.)

A. Miciūnas, M.I.C.

JAUNASIS MISIJONIERIUS

Kuprių Anselmas, Šv. Kazimiero mokyklos aštunto skyriaus pavyzdžiausias mokinys, besiskaitydamas "Laivelį," įgavo mintį savo lankomoj mokykloj įsteigti Misijonierių kuopą. Įgautą mintį praktikoj įvykdyti buvo sunku, vis dėl to, vargais negalais, pergalejo Anselmas visas sunkenybes ir savo kilnią mintį pravedė. Tuo jis apie save subūrė desėtką gan rimtų draugų ir draugių ir pradėjo užsimotąjį darbą.

Šios naujos kuopos didžiausias užsimotimas buvo rinkti suvartotus pašto ženklelius ir sidabrinį popierą. Nekartą teko Šv. Kazimiero mokyklos alumnams pastebėti, kaip jaunieji mokiniai misijonieriai lankydavo miesto pašto namus ir ten rinko numestus suvartotus pašto ženklelius. Kur tik buvo galima gauti suvartotų pašto ženklų

arba sidabrinio popiero, bematant tą vietą aplankydavo naujieji misijonieriai.

Vykdyti savo nusistatymus, siekti savo užsibrėžtų tikslų, nelengva buvo. Daug kartų teko patirti, jog yra tokių skūpų žmonių, kurie vietoj surinkti ir taupyti suvartotus pašto ženklelius ar sidabrinį popierą, juos verčiau suvartodavo ugnį pakurti. Kaip gaila tokių žmonių, o kas skaudžiau, yra tokių žmonių nemaža. Liūdna.

Pamastykime, kiek daug vargo šiems jauniems misijonieriams teko perkentėti. Kiek nusizeminimo parodyti.

Viskas sklandžiai sekėsi iki kol Kuprius misijonierių darbą vedė ir savo gražiu pavyzdžiu rodė kaip reikia užsibrėžto tikslo siekti. Kartą visgi, susimetė tokios aplinkybės, kad pats vadas, Kuprius, pradėjo smukti savo užsimojime, misijonieriška jo dvasia ėmė po biskį atvėsti. Pažeminimai, kitų išjuokimai ir šmeižtai, net ir kurių vyresniųjų nepalankios pažiūros į šių jaunuolių kilnius idealus. Visa tai prisidėjo prie Anselmo nusiminimo.

Kupriaus būklę tuojaus pastebėjo jo mokytoja, sesutė. Bet, josios mieli ir kilni žodžiai, nors šiek tiek ir paveikė į Anselmo širdį, tačiau tik po sekančio įvykio Anselmas atgavo savo senąsias jėgas ir uolumą ir tik po sekančio atsitikimo jis vėl toliau pavyzdžingai vedė savo kilnųjį darbą.

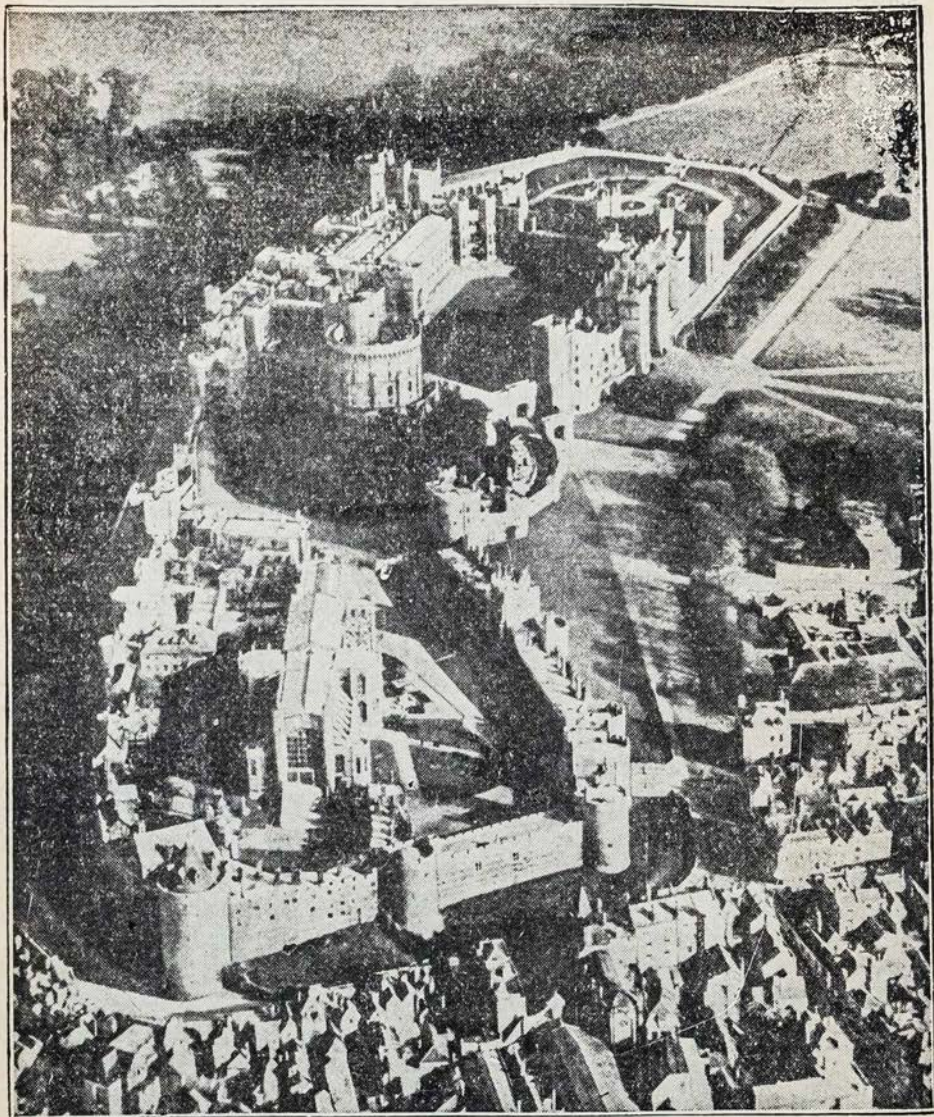
Atsitiko tai vieno garbingo gydytojo kambariuose.

Nuėjo pas šį gydytoją Anselmas paprašyti jo iedimo, kad kuopos nariai galėtų karts nuo karto jo kambarius aplankyti ir išsirinkti jo numestus pašto ženklelius. Šis dalykas suįdomino garsųjį gydytoją. Jis net pareiškė norą, kad Anselmas jam nuodugniai išaiškintų jo ir visos misijonierių kuopos užsimojimus. Aiškino Anselmas viską. Net savyje pajuto puikybės kibirkštį, kad galėjo savo užsimojimus aiškinti garsiausiajam miesto gydytojui. Baigė Anselmas.

"Štai dešimkė... sūneli, gaivink ir tęsk savo gražų darbą."

Anselmas negalėjo susilaikyti... dvi didelės ašaros suvilgė jo skruostus.

A. Mažukna, M.I.C.

Anglijos karalių amžino atilsio vieta. Čia antradienį bus palaidotas karalius Jurgis V šale savo tėvo karaliaus Edwardo VII. Tai yra istoriška pilis Windsor. Randasi netoli Londono. Senovėj ta pilis per šimtmečius buvo Anglijos karalių rezidencija. Pilies koplyčia prieš keletą metų buvo pertaisyta ir tam išleista vienas milijonas dolerių.

(Acme Photo.)

Parašė Kun. Lord, S. J.

Vertė P. P. Činikas, M.I.C.

Kai Marija Gyveno Žmonių Tarpe

(Tęsinys)

V. VERGAS

*Romėnas Atranda Belaisvi Ir Belaiscis
Atranda Globėjė*

Lucijus atydžiai skaitė laišką. Tai buvo tipiškas jo klatingo dėdės laiškas; Lucijaus dėdė buvo tikrai juokingo būdo, bet ir vienas didžiausių apgavikų, kokių yra buvę. Kartais jis stačiai neapkęsdavo dėdės beširdišką klatingumą ir atvirą jo begėdišką ištvirkimą, tačiau perskaitęs jojo laišką, tiesiog plyšte plyšo iš juoko ir tuo tarpu net ir užmiršo dėdės nedorybes ir turėjo pripažinti, jog dėdės tikrai turėta nemaža gudrumo.

“Lucijau, mano sūnau,” rašė dėdė, vartodamas, kaip jaunikaitis pastebėjo, geriausią pergaminą, o ne paprastas vaškinės lentelės, “siunčiu tau keletą vergų, kurie savo romėnišku išauklėjimu priduos tau nors kiek malonumo dabartiniam tavo žydiškam išstėmimui. Jie man nemažai atsėjo; jais gerai pasinaudok. Tava gotiškas barbaras turi savyje pakankamai jėgų būti nešiotu ju arba sargu; grekas yra gabus raštininkas, kuris tuo pačiu gabumu galės tau parašyti laiškus arba sutaisyti plaukus; ir mergelė — o, Lucijau, tiktai duosni mano širdis šią mergelę tau siunčia, kuomet mano artistiškas skonis labai norėtų ją palikti kaip gražų papuošalą mano paties namuose. Nuširdžiai prisimink savo seną dėdę. Sveikas ir viso gero.”

Lucijus pakėlė savo akis ir įsižiūrėjo į pasiuntinį, kuris jam ką tik atnešė žinią.

“Kur tu visą laiką laikai vergus?” jis užklausė pasiuntinio.

Pasiuntinys mandagiai palietė savo kaklą ir atsakė: ‘Palikau juos prie persų Synesiaus pirklystės namų. Jis laukia Jūsų patvirtinimo. Mes vergus atsargiai geriausiais laivais ir ratais atvežėme iš Romos į Jeruzolimą. Jūsų dėdė mums prisakė vergus Tamstai įteikti gerą tvarkoj.’

‘Eisime jų apžiūrėti,’ atsiliepė Lucijus, atstodamas ir permesdamas savo sunku plėščių per petį.

Lucijus kaip tik ir nusimanė, jog jo šelmiškas dėdė jį atsiminė dabartiniam diplomatiškam išstėmimui, Jeruzalėje. Gotą Lucijus galės pavartoti kaip asmeninį sargą. Romėnams būtinai reikalingi sargai, kuomet slankioja po gatves. Grekas tiks daugelyje vietų, nes tie grekai tikrai gudrūs, naudingi žmonės. Bet toji mergelė....

Nelaukiama Dovana

Kodėl jo dėdė turėjo jam atsiųsti mergaitę vergę? Lucijus sutraukė kaktą. Lucijus dabar didžiavosi, jog vis dar užlaikė senus aštrius romėniškus papročius, nekaip jo amžininkai, kurie ištižusiai ir lengvai leido savo gyvenimo dienas. Vistiek visur buvo mada laikyti vergus, o Romoje buvo paprotys laikyti ir mergaites verges. Lucijus patraukė pečiaus. Juk ir jam reikia ir pridera sekti šių dienų papročius.

Perso Synesiaus pirklystės namuose buvo sutraukta įvairios prekės iš visų pasaulio kampų. Lucijus sekė paskui savo tarną, kuris veržėsi ir sukinėjosi tarp pundų ir dėžių, klėtkų, kuriose matėsi nematyti gyvuliai, tarp įvairių rūšių vaisių, kurie sukabyti prekyvietėje pilnesniais runokimui, tarp tūkstančių kvėpiančių žolelių, medžių net ir žmogaus prakaito, iki kol jėgo į mažą kambarėlį, kuris nors nebuvo labai malonus, visgi tiko žmogaus pragyvenimui. Ten po pono akių sedėjo tykus, gauruotas gotas, grekas, gudrus ir malonus ir nepaisant ilgos kelionės išrodė gaivus ir gražios išvaizdos; todėl jau gi prie kolionnos susirietus sedėjo mergelė, akis iš nuovargio užmerkusi.

Lucijus greitai ir su pasitenkinančiu žvilgsniu perbėgo gotą ir greką. Priejęs prie mergelės Lucijus stovėjo lyg susigėdinęs ir nemalonioj padėtyj. Jos ilgi, šviesūs plaukai buvo liuosai apraišioti šilkinėmis raištėmis, kurios pagal vakarinių tautų papročius siekė aplink josios skaisčių veidą. Lucijus buvo matęs tokį skaisčių veidą tik tai ant Augusto žiedo išraižytą. Jos ilgi drobiniai rūbai buvo raudona juosta su-

traukti apie laibas jos strėnas. Ant rūbų matėsi šen ten purvo ženklai, kurie rodė, jog mergelė turėjusi sunkią kelionę. Jos nuo kelionės apdulkėjusios kojos buvo apskutos naginėmis, kurių vienas diržas buvo nutrauktas.

“Aš labai gailiuos,” atsiliepė pasiuntinys, “ji atsisakė apsirengti gražesniais rūbais, kuriuos buvome jai atnešę.”

Meili Mergaitė

Kai dar Lucijus ir pasiuntinys priešais ją stovėjo, mergaitė lėtai ir lyg svyrudama, pakilo. Tada, lyg norėdama pašiepti nepažįstamuosius, ji pakėlė savo smakrą. Lucijus ją perbėgo akimis pro sutrauktą kaktą. Tas šelmis jo dėdė pasimė sumaišyti visą jo gyvenimą; ši mergelė visai netiko seniems ir aštriems jo romėniškiems papročiams. Ji dar buvo per jauna, ir net per graži. Visgi...

“Eime,” pastebėjo Lucijus pasiuntiniui, ‘eisine su jais į mano namus.’

Didžiulis, petingas gotas vilkėsi pasku, grekas ėjo lengvu, lėtu žingsniu, o mergelė su skausmu ir nervuotu susivaldymu žengė per prekyvietę sumestą purvą ir lauk į gatvę.

Dabar Lucijus, visai tai nežinodamas, žengė lėčiau negu kad paprastai eidavo; jis dabar buvo giliai užsimastęs. Mąstė apie šią mergaitę, kurią jo šelmis dėdė ką tik perdavė jam į rankas. Lucijus taip buvo užsimastęs, jog nepastebėjo, neatkreipė atydos į moteriškę, gatvę į jo pusę žengiančią.

Bet vergė mergaitė pastebėjo rūstumo ir pasigailėjimo žvilgsnį, kuris atmainė šios moteriškės ramų veidą; mergaitė taip pat pastebėjo apsaugojančius apsiausto kvoldus, kuris dengė karalieniškus moteriškės pečius; matė mergelė moteriškės veide pasireiškusį prigimtą pasigailėjimą, kuris privertė moteriškę gailestingai ištiesti savo motiniškas rankas, ir mergelė neabėjodama išbėgo iš tos baisios procesijos, kurią ji ir kiti vergai ką tik sudarė, ir puolė ant kelių prieš moteriškę.

Lucijus sustojo, lyg mergaitės greitu judėsiu iš sapno prikeltas. Jis matė, kaip pasiuntinys pribėgo ir padėjo savo milžiniškas rankas ant mergelės pečių. Bet

kaip tik jis palietė mergaitę, moteriškės pirštai stipriai pagriebė pasiuntinio rankos riešą ir su kita ranka prispaudė vargšę, drebančią mergelę prie savęs. Abėjodamas pasiuntinys sustojo ir atsigrėžęs pasižiūrėjo į Lucijų.

Po Mėlynu Apsiaustu

Lucijus ėjo prie tos grupės, kuri dabar lyg sustyro gatvės viduryje. Mergelė ant kelio dulkėse susikuprinusi prisispaudė prie moteriškės rūbo, kai pasiuntinys tuo tarpu nusilenkęs laukė įsakymų. Lucijui vos priėjus, moteriškė maloniai apgaubė mergelę savo mėlynu apsiaustu.

“Ponia,” prabilo romėnas maloniū balsu, “mergaitė yra mano vergė.”

Moteriškė nesijudino iš vietos. Tik ji pažvelgė į Lucijų tokiu ramiu, papeikiančiu, įtekingu žvilgsniu, jog Lucijus nenoriai nuleido akis ant balto mergelės veido. Jame daugiau nesimatė tas paneigimas, kurį ji pirmiau turėjo prieš savo poną; pranyko ir ta baimė, kurią nors Lucijus nepastebėjo, tačiau kuri gludėjo josios širdyje, kai apleidė prekyvietę. Dabar mergelės išvaizdoje spindėjo visiškas pasitikėjimas; mergaitė dabar atrado savo globėją, ir dabar jautėsi saugi esanti.

Laisvės Raštas

Lucijus greitai nuėmė savo piniginę, kurią nešiojo po diržu. Piniginę ištiesė mergelei, bet mergaitė atsitraukė nuo jo ir dar arčiau prisiliejo prie moteriškės, savo globėjos. Lucijus atitraukė savo žvilgsnį nuo mergelės ir pažiūrėjo į moteriškę ir matė, jog ji vis dar jį tēmijo su tuo ramiu, papeikiančiu, autoritetingu žvilgsniu ir gailėsčiu.

“Ponia,” Lucijus kalbėjo, “mergaitė tebūnie po tavo globa. Štai kiek pinigų, kurių jai reikės ateityje. Šiandie į Tamstos namus prisiųsiu jos laisvės raštą. Ji gali būti Tamstai dėkinga, nes ją išlaisvinai.”

Moteriškė jam, lyg padėkodama už didelę malonę, linktelėjo galva, o mergelės veidas nušvito neapsakomu džiaugsmu ir laime. Ji buvo lyg tas sugautas paukštėlis, kuris jautė, jog staiga jo sugautojo pirštai ima atsileisti ir jautė, jog bematant bus laisvas.

“Kam pasiūsti laisvės raštą,” užklausė Lucijus moteriškės.

“Marijai, Jėzaus Nazarėno motinai,” atsakė moteriškė.

Lucijus, senų, garbingų Romėnų pasididžiavimu, nusilenkė, pakėlė savo ranką lyg būtų ciecorienę pasveikinęs ir nuėjo gatve paskui savo vyrus vergus.

VI. NAŠLĖ

Marija Duoda Savo Palaiminimą Kai Jėzus Toli

Aukštas žydas gydytojas, prie lovos nusilenkęs, tyliai ir rūpestingai mąstė, tēmijo. Vaikelis, kuris ten gulėjo po orientališka uždanga, neramiai blaškėsi. Ligonio akys buvo uždarytos, kumščiai sugniaužti, o skruostuose matėsi karščio žymės.

Gydytojas pakėlė galvą ir papasė savo tankią barzdą. Tada atsigrėžė į šalia lovos susirinkusius žmones. Jis savo žvilgny permetė per prietelius, kaimynus, iš kaimo Nazareto susirinkusius, ir įbėdė savo žvilgsnį į raudančią, skausmo pilną motiną.

“Ar yra nors kiek vilties?” ji užklausė, nervuotai čiupinėdama gydytojo ilgo rūbo skverną.

Gydytojas švelniai atsakė, “Jehova yra geras. Jūsų sūnaus stovis yra virš mano pajėgų; jam daugiau negaliu pagelbėti. Paveskime jo likimą Virgaliui.”

Motina gerai žinojo, jog šie žodžiai reiškia mirties dekretą, ir iš skausmo ir liūdesio krito susirinkusiems į rankas. Pasi-gailėjimo jausmas perbėgo per susirinkusius. Vienintelis sūnus, motina našlė, o iš-mintingiausi Jeruzalės gydytojai bejėgiai jį išgelbėti.

“Išgelbėk Mano Sūnelį”

Tuo tarpu kai nusiminimas perėmė visus susirinkusius ir iš kurių lūpų pasigirdo gilus, tykus raudojimas, mažo miegam-ojo kambario uždangalas prasisklaidė ir aukš-ta, rami moteriškė pasirodė durų angoje. Staigūs šviesos spinduliai, rodos, pripildė kambarį; ar jie atsirado iš pakelto uždanga-lo, ar tai išėjo iš moteriškės figūros, sun-ku buvo pasakyti. Motina pakėlė savo gal-vą pasižiūrėti į ramią, garbingai atrodančią moteriškę, kuri dabar tēmijo josios mirš-tantį sūnų su galestingomis akimis. Moti-

na greitai pašoko, greitai prasistūmė pro minią, pribėgo ir puolė ant kelių prieš mo-teriškę, durų angoje stovincią.

“Marija,” ji pravirkto, “tu gali išgelbėti mano sūnelį. Tavo sūnus, sako žmo-nės, Judėjoje daro stebėtinus dalykus. Mie-ste Naimės prikėlė našlės motinos sūnų. Maldauk jo išgelbėti mano sūnelį.”

Marija uždėjo savo laibą, pabalusią ran-ką ant verkiančios motinos galvos, ir pasi-gailėjimo šnabždesys perbėgo per visus ten susirinkusius; nes tik nesveiko proto mote-ris galėjo drįsti tokio prašymo prašyti. Jė-zus, jie žinojo, buvo tolimam mieste Jeru-zalėje, ir net ir greičiausias raitininkas, jo-damas nors ir dieną ir naktį, negalėtų Jam pranešti, juo labiau Jį patį atgabenti prieš vaiko mirtį.

Taip, motina, Marijos rankos glostoma, nusiramino. Atrodė, lyg tas ramumas, ku-rį turėjo Marija, perėjo iš jos į ligonio mo-tiną ir nutildė audrą, josios krūtinėje siau-čiančią. Motina atsistojo ir, paėmus Mari-ją už rankos, nuvedė ją prie vaikelio lovos.

Marijos Malda

“Palaimink jį,” sušnibždėjo motina. “Aš buvau pamiršusi, jog tavo Sūnus yra per toli, kad galėtų mano sūnui pagelbėti; bet meldžiu ligonį palaiminti.”

Marijos pasigailėjimo žvilgsnis tartum apėmė sūnų ir motiną. Marija tadą palei-do motinos pirštus, jos ranka laikančius, už-merkė savo akis ir sudėjo savo rankas lyg maldoje. Tyla užviešpatavo visam kamba-ry. Vieni atsiklaupė, kiti stovėjo, bet visi savo akis buvo įbėdę į aukštą, gražią mo-teriškę, kuri dabar meldėsi prie sergančio vaiko lovos. Visi dabar savęs klausė, ar ji meldėsi į tą Dangišką Tėvą, apie Kurį josios Sūnus kalbėjo ir Kurio darbą čia ant žemės dirbo? Gaila, visi jautė, kad per tą tolumą ji negalėjo savo sūnaus pa-prašyti, kad šį vaikelį stebūklingai išgydy-tų. Marija lėtai atidarė savo akis, nusišyp-sojo į klajojantį vaikelį, maloniai prisilytė-je jo karštos kaktos, tada sudėjo savo ran-kas ant motinos pečių ir pabučiavo josios veidą. Tada per nustebusią, tylią minią, Marija ramiai apleido savo kambarį.

Sūnus Išgudytas

Visi žiūrėtojai stovėjo lyg nusiminę. Kiekvienas ten esančių galėjo irgi tiek padaryti. Visi neramiai sujudėjo, ir tada vėl iš vienos moters lūpų pasigirdo aštrus, jaudinantįs liūdėsio aimanavimas.

Bet tēmijanti motina staiga pašoko, plačiai ištiesė savo rankas, ir su pergales džiaugsmu akyse, nusilenkė prie lovos. Josios sūnelis iš lėto atvėrė savo akis. Karščio raudonumas persimainė į paprastą, sveiką išvaizdą, ir jojo rankos, jau senai silpnos ir bejėgės, išsitiesė ir vaikas neapsakomu džiaugsmu sušuko, "Motin!"

Motina greitai ir meiliai apkabino savo vaiką, ir virš jos džiaugsmingame verksme, minios šnabždesys pasidarė džiaugsmo šauksmas.

"Jis gyvas! Stebūklas!"

Bet kai Marija ėjo gatve savo namų link, josios širdis kalbėjo padėkos maldą jos Sūnui, ten kur tolimoj esančiam.

(Bus daugiau.)

PAŠTO ŽENKLŲ RINKIMAS

Jau užsibaigė vieni metai, pirmieji metai, mūsų darbuotės pašto ženklų skyriuje misijonierių naudai. Per tą laiką susilaukėme gan daug bendradarbių iš visos Amerikos. Visas tas darbas buvo varomas per savaitraštį *Laiva* ir jame kartais nuo karto tilpo aukavusiųjų vardai. Tokiu pat būdu šį darbą ir šiais metais varysime.

Per 1935 m. iš viso gauta maždaug 182,000 pašto ženklų, kurie susidarė iš 144 siuntinių. Šiame skaičiuje randasi asmenų iš 13 valstybių. Pirmoj vietoj stovi Illinois valstybė, iš kurios gauta net 53 siuntiniai, t. y. 37 nuošimtis visų. Del antros vietos buvo smarki kova, kuri baigėsi šiaip: Mass. — 21, Conn. — 19 ir Penn. — 17. Tarp kitų iš New York — 11, New Jersey — 8. Prisidėjo ir šios: Mich., Calif., Ohio, New Hamp., Wisc., Colorado ir Rhode Island. Šiuomi matosi, kad mūsų bendradarbiai yra iš visų šios šalies kraštų. Prie šio darbo prisidėjo lietuviai iš 52 miestų, iš kurių Čikaga atsiuntė daugiausia, būtent 37. Tarp kitų iš Brooklyno 11 ir Waterbury 8.

Didžiausią siuntinį atsiuntė p. Kaspars Norkevičius, Kewanee, Ill. Jo didis

pundas turėjo apie 33,000 ženklų. Antras buvo atsiųstas ponios S. Šmigelskienės, So. Boston, su 13,000 p. ž. Pradžioje 1935 m. pirmutinį pundelį atsiuntė mažytė Irena Gumaliauskaitė, iš Čikagos. Bendradarbių tarpe radosi du kunigai: kun. F. Vaitukaitis ir kun. J. Vosylus. Vienuolės Seselės ir jųjų mokinamieji vaikučiai irgi varė šį darbą. Gauta ženklų nuo Kazimieriečių iš Mahanoy City, Pa. ir Minersville, Pa. Nuo Pranciškietėjų iš Detroito ir iš Rockford, Ill. Prisidėjo ir viena Dominikonų vienuolė — Sesuo M. Ceslaus — iš Union City, N. J. Ypatingai mums pagelbėjo dienraščio "Draugo" darbininkai.

Iš visų 144 siuntinių moteriškės atsiuntė 78, o vyriškiai 66. Daugiausia kartų mums ženklų atsiuntė p. Jonas Mikolaitis, iš Brooklyno, būtent 9 kartus. Ponia M. Trumpienė, iš Čikagos, 5 kartus. Po keturius kartus ženklų pridavė Marijona Maleskevičiūtė, Elizabeth, N. J. ir Jonukas Kasalukas, Long Beach, Cal. Penki asmenys atsiuntė ženklų tris kart ir taip pat penki po du kart.

Balandžio mėnesį gauta daugiausia siuntinių — 23; kovo m. — 18; spalį m. — 16. Pirmam pusmetį gauta 70; antram 74.

Jauniausia bendradarbė, kiek mums teko pastebėti, buvo mažoji Katrytė Kiselaitė, septynių metų mergaitė iš Melrose Park, Illinois.

Pradėdami šio darbo antrosius metus prašome visų praeitų metų bendradarbius vėl prisidėti ir pagelbėti misijoms. Laukiame taip pat ir daug naujų darbininkų.

Renkama yra visoki vartoti pašto ženklai, ar jie būtų šios valstybės ar užsienių valstybių. Pastarieji ypatingai yra geistini. Renkant ženklus galima juos nuplėšti nuo vokelės taip kad aplinkui ženklų pasiunktų dar kiek popiero. Arba tuo pat būdu juos galima apkarpyti; tada bus gražiau ir parankiau. Kada jau pasidaro gan didelis pundelis tada mums atsiųskite. Prisidėti prie šio darbo paraginkite ir savo pažįstamus bei draugus, o ypatingai tuos kurie gal neskaito "Laivo." Dirbantieji ofisuose bei krautuvėse ir taip pat mokyklos vaikučiai gali labai daug ženklų surinkti: juos todėl ypatingai kviečiame į talką.

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Steponavičienė J., Fitchburg, Mass.	15.00	Uzubalienė K., Rockford, Ill.	3.00
Švavėienė M., Worcester, Mass.	6.00	Statkaitė J., Brockton, Mass.	3.00
Platakis M., Chicago, Ill.	6.00	Česnavičius M., Chicago, Ill.	3.00
Ambroza P., Clairton, Pa.	5.00	Vaitkaitė F., Chicago, Ill.	3.00
Radavičius Ig., Chicago, Ill.	4.00	Povilauskas J., Chicago, Ill.	3.00
Batunienė V., Chicago, Ill.	4.00	Gaižutis K., Chicago, Ill.	3.00
Ananiškevičius F., So. Wilmington, Ill.	4.00	Laurinaitienė M., Cicero, Ill.	3.00
Gindvitis P., Lietuvoj.	4.00	Rekus Ig., Chicago, Ill.	3.00
Klimas J. Rev., Mt. Carmel, Pa.	3.00	Vengras A., So. Boston, Mass.	3.00
Aksomaitis O., Hartford, Conn.	3.00	Urban P., Hartford, Conn.	2.00
Butkevičius P., Worcester, Mass.	3.00	Vaicekaskas B., Collinsville, Ill.	2.00
Lenauskienė E., Chicago, Ill.	3.00	Viliunienė M., Detroit, Mich.	2.00
Pladienė J., Newark, N. J.	3.00	Kisielis St., Lietuvoj.	2.00
Danksnys J., Newark, N. J.	3.00	Seveika I., Youngstown, Ohio.	2.00
Brugess A., Brooklyn, N. Y.	3.00	Majauskienė A., Brooklyn, N. Y.	2.00
Matulevičienė M., New Britain, Conn.	3.00	Leveris A., Worcester, Mass.	2.00
Gudienė O., New Britain, Conn.	3.00	Astašauskienė E., Gilberton, Pa.	2.00
Denkauskienė A., Detroit, Mich.	3.00	Danisevičienė A., Phila., Pa.	2.00
Čersnaušienė M., Paulsboro, N. J.	3.00	Vaičiūnienė A., Cleveland, Ohio.	2.00
Kvedaitienė O., Scranton, Pa.	3.00	Kakta K., Chicago, Ill.	2.00
Ignotas J., Waterbury, Conn.	3.00	Rapalavičienė O., Chicago, Ill.	1.00
Bartivikienė M., St. Louis, Mo.	3.00	Lelickienė O., Hazleton, Pa.	1.00
Goberis K., E. Chicago, Ill.	3.00	Kalnoskas Wm., Kingsten, Pa.	1.00
Bernotas M., Grand Rapids, Mich.	3.00	Glebas A., Woodboro, Wis.	1.00
Čepaitienė M., Chicago, Ill.	3.00	Kantautienė M., Waukegan, Ill.	1.00
Kaster R., Brooklyn, N. Y.	3.00	Baltrušaitis P., St. Charles, Ill.	1.00
Plauskas V., Scranton, Pa.	3.00		
Misukaitis M., Detroit, Mich.	3.00		
Matiskas J., Bayonne, N. J.	3.00		
Milukas A., Elizabeth, N. J.	3.00		
Zablockienė M., Mahanoy City, Pa.	3.00		
Makarauskienė M., Kearney, N. J.	3.00		
Mickaitė A., Phila., Pa.	3.00		
Kazlauskienė D., Hartford, Conn.	3.00		
Pitretis M., Chicago, Ill.	3.00		
Kisielis P., Phila., Pa.	3.00		
Sudaitė V., Chicago, Ill.	3.00		
Kazragienė O., Chicago, Ill.	3.00		
Rusteika O., So. Boston, Mass.	3.00		
Rukštelis H., Yonkers, N. Y.	3.00		
Danisevičius A., Mahanoy City, Pa.	3.00		
Matulaitis J., Elizabeth, N. J.	3.00		
Dumkuvienė K., Mahanoy City, Pa.	3.00		
Vabalienė K., Lietuvoj.	3.00		
Glazauskienė J., So. Boston, Mass.	3.00		
Gradeckienė A., New Britain, Conn.	3.00		
Petrauskaitė O., Providence, R. I.	3.00		
Lietvinienė P., Chicago, Ill.	3.00		
Bartkienė D., Joliet, Ill.	3.00		

*Visiems aukoms ir dovanoms nuošūdžiai dėkojame.
Tėvų Marijonai.*

Marianapolis

Šimet, kaip paprastai, Marianapolio studentai ruošia veikalą, kuris bus statomas įvairiose Naujosios Anglijos parapijų salėse. Šis veikalas "Paslėpta Brangenybė," atvaizduoja senųjų laikų gyvenimą Romoje. Pasirodo, kad šis bus sėkmingiausias veikalas, kurį kolegijos studentai dar kada nors yra statę. Jis buvo parašytas Kardinolo Wiseman'o ir išverstas lietuvių kalbon kun. Urbanavičiaus.

Šiose dienose svečiavosi kolegijoj kun. Ražaitis, ką tik atvykęs iš Lietuvos. Kunigas, kalbėdamas studentams, pareiškė, jog Marianapolis ypatingu būdu jam primina Lietuvą. Toliau sakė, kad Lietuvos žmonės, ypač studentai, išdomėję mūsų kolegiją.

Pranas Skeivis L. K.

Katalikų Pasaulyje

MEXICO CITY. — Visose atidarytose Meksikos katalikų bažnyčiose buvo pamaldų laiku skaitytas vyskupų ganytojiškas laiškas, kuriuo vyskupai įspėja tėvus, kad jie nieku būdu neleistų savo vaikų lankyti valstybines socialistiškas mokyklas.

Laišką pasirašo visi Meksikos 30 arkivyskupų ir vyskupų.

Vyriausybės agentai nė vienoj bažnyčioj netrukdė laiško skaitymo. Tas yra nepaprasta.

NEW YORK. — Mons. F. J. Sheen kalbėdamas per radiją katalikų valandą pareiškė, kad komunizmas yra paskutinis atkaklus Bažnyčios priešas. Paskiau Bažnyčia turės konfliktų tik su mekaniška žmonių grupe.

Tas reiškia, kad konfliktas vyks tarp grupės, kuri pripažįsta ir adoruoja Dievą, ir tarp tos, kuri nepripažįsta Dievo. Pasaulis turi pasirinkti vieną iš dviejų. Jau šiandien naujos pajėgos rikiuojasi kovon. Tačiau laimėjimas bus tik vienas. Laimės ne kas kitas, kaip tik Kristus, nešinas Savo penkių žaizdų paparčiu.

LONDON. — William Harvey garsus architektas, Britų vyriausybės siunčiamas, nuvyko į Šventąją Žemę peržiūrėti Kristaus Užgimimo Baznyčią Betliejuje ir Šventąjį Karstą Jeruzalėje. Jis praneša, kad tos dvejios bažnyčios reikalingos pataisyti, nes iš priežasties jų senumo ir pamatų silpnumo, užėjus smarkesniems vėjams bei audroms, gali įvykti daug nuostolių. Maldininkijai, kuri jas gausiai lanko yra didelis pavojus.

PRAHA, Čekoslovakija — Kun. J. Lexman, dominikonas iš Kosise, išlaikė kvotimus būti lėktuvo vairininku ir gavo lakūno liudijimą. Jis yra vienu vieną kunigas lakūnas Čekoslovakijoje.

VATIKANAS. — Žiniomis iš Vokietijos, reicho finansų ministeris įsakęs, kad būtų imami valstybiniai mokesčiai iš kunigų už apturimas Mišių laikymui sti pendijas.

Jei tas teisybė, pareiškia Observatore Romano, katalikų viešoji opinija susidurs su nauja priespaula, kuri bus daugiau dorovinė, negu medžiagiška. Šis žygis priklauso visai eilei religinių persekiojimų priemonių, kokių griebiasi tikėjimo ir Bažnyčios priešai didesniajai tikinčiųjų paniekai.

WASHINGTON. — Yale universiteto teisių mokyklos prof. Thurman W. Arnold išleido spaudai pareiškimą apie šv. Joanos Arkietės bylą. Per tą bylą šventoji buvo pripažinta kalta ir nuteista sudeginti ant laužo. Šventosios priešai aiškina, kad jai iškelta byla buvus "teisingai ir bepartviškai" nagrinėta.

Prof. Arnold, ištyręs tos bylos dokumentus randa, kad taip nebūta, kaip jos priešai tvirtina. Prancuzijos mergelė buvo teisama ne taip, kaip reikalavo teisingumas ir juridinė tvarka. Jos kaltė buvo nustatyta prieš bylos nagrinėjimą, o pati byla buvo tik parodija.

TOLEDO, O. — Vos du metai kai Sesuo M. Margaret (Ury) iš Ottawa yra priėmus katalikų tikėjimą; pastaruoju laiku, Aplanckymo Seserų Kongregacijoje, iškilmingai padarė vienuolinius įžadus.

CHICAGO, Ill. — Praeitą pirmadienį prasidėjo Katalikų konferencijos pramoniniai reikalais suvažiavimas, kuriam dalyvavo žymus skaičius ekonomikų, socialių veikėjų, pramonininkų, organizuotų darbininkų atstovų ir kitų.

Suvažiavimas tęsėsi dvi dienas. Posėdžiai buvo laikomi Palmer House viešbutyje.

Suvažiavimo surengimu rūpinosi komitetas, kurio priešakyje buvo Jo Eksc. vyskupas B. J. Sheil, Chicagos vyskupas pagalbininkas.

BOSTON, Mass. — Bostono kolegijos ekonomikos profesorius kun. J. I. Corrigan, S.J., kalbėdamas ofisų darbininkų susirinkime, sušauktam, kad šiuos darbininkus suorganizavus, pareiškė, kad darbininkai privalo organizuotis ir patys rūpintis savo ekonomiškuoju stoviu, jei negalima sulaukti jokio socialio teisingumo palaikymui įstatymo.

Kun. Corrigan apgailėjo, kad sugriautas NRA aktas, kuriuo be kitko siekta apdrausti darbininkus nuo išnaudojimo. Profesorius pažymėjo, kad jei ir toliau bus statoma kliūčių siekti socialės gerovės, reikės tikėtis socialio perversmo krašte.

NEW YORK. — Jo Eminencijai kardinolui Hayes, New Yorko arkivyskupui, pakvietus, švč. Vardo draugija šįmet čia turės nacionalį suvažiavimą rugsėjo 17 iki 20 d., intinai.

Kardinolas Hayes didžiai interesuojasi šia draugija, jos siekimais ir atliktais darbais.

Švč. Vardo draugijos paskutinis nacionalis suvažiavimas turėta 1924 metais Washingtone.

Ateinantis suvažiavimas, be abejonės, bus gausingas delegatais. Draugija turi daugiau kaip pustrėčio milijono narių.

BERLYNAS. — Vokietijos visose katalikų bažnyčiose buvo skaitytas vyskupų laiškas Moterystės sakramento reikalu.

Vyskupai nieko neturi prieš tai, kad načiai siekia, kad jungtusi tik sveikos poros, bet smerkia sterilizacijos įstatymą ir jo vykdymą.

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Pijus XI daug užimtas ir reiškia didelio susidomėjimo katalikiškos spaudos stoviu ir jos plėtojimosi. Jo Šventybė tai įrodė pereitą savaitę priimdamas audiencijon grafą Giuseppe Dalla Torre, Osservatore Romano direktorių ir Katalikiškos spaudos tarptautinės unijos prezidentą, vos grįžęs iš Paryžiaus, kur įvyko susirinkimas, kad pasirengus prie katalikų žurnalistų tarptautinio kongreso, įvyksiančio šįmet gegužės mėn. 18 iki 21 d. Romoje.

BOSTON, Mass. — Generalis vikaras Albany, N. Y. dioclezijos, Rt. Rev. Joseph A. Delaney, mirė sausio 19 d., N. E. Baptist ligoninėje. Prieš mirtį buvo atvykęs Albany vyskupas Ed. F. Gibbons ir kiti žymesni ir velionui artimesni minėtos dioclezijos dvasiškiai. Jo lavonas saus. 20 d. tapo išlydėtas į Albany.

COLWICH, Kans. — Margaret Heimermann, kuri sulaukus 10 metų amž., Saldžiausios Širdies bažnyčioj pradėjo grot vargonais, neseniai šventė savo 35 metų jubiliejų kaippo vargonininkė toje pat bažnyčioje.

DETROIT, Mich. — Neseniai čia lankėsi vyskupas P. X. Ford, M.M., kuris savo vizitų metu žmonėms susirinkimuose ar prakalbėlių metu, dažnai pasakodavo apie savo darbuotę Kinijos misijuose. J. E. tenka užimti vadovybę vienos vikarijatos Kaying, Kinijoje. Tarp kitų savo pasakojimų, J. E. pasakojo apie vieną kinietį piratą (jūrių vagį), kurį beveik atvertė vienas kunigas, kurį buvo pagrobę piratų gauja. Mat, dešimts Dievo įsakymai mums draudžia vogti, o šis vagis negali atsisakyti nevogęs, nes tai buvo jo "profesija." Dėl to, tasai kinietis ir nepriėmė katalikų tikėjimą.

ROMA, Italija. — Šv. Tėvas neseniai savo audiencijoje priėmė ir palaimino 95 Italijos motinas, kurios per paskutinius dešimts metų ištekęjusios ir kurios turiančios gausingiausias šeimas. Šios 95 motinos dabartiniu laiku iš viso turi 616 vaikų, kurių visi gyvi ir sveiki. Šios motinos taip gi turėjusios audienciją pas Mussolinį.

MEXICO. — Neseniai grupė dievobaimingų moteriškių, švęsdamos metinę Panos iš Guadalupos šventę, atliko dviejų mylių kelionę iš miesto Meksikos iki Panos iš Guadalupos šventovės. Tūkstančiai žmonių susirinko prie šventovės, kur arti 400 metų atgal, Panelė apsireiškė paprastai Indijonei mergaitėi. A. J. M.

Turėdami daugiau laiko ilgais žiemos vakarais, įsipratinkim visados perskaityti laikraštį nuo pradžios ligi galo.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

— J. E. Vyskupas Teofilus Matulionis, tikėjimo kankinys, Lietuvos Katalikų Veikimo Centro pirmininkas, aplankęs Amerikos lietuvių katalikų parapijas ir savo pamokslais bei prakalbomis gaivinęs ir stiprinęs katalikystę ir lietuviystę, šių metų kovo 3-čią apleidžia Ameriką. Atsisveikinant su garbinguoju svečiu daugely vietų jam dar rengiamos iškilmingos išleistuvės. Pažymėtina, kad J. E. pirmiau negu važiuos į Lietuvą, aplankys Šv. Žemę.

NEW BRITAIN, Conn. — Šv. Andriejaus parap. salėj, sausio 4 d. įvyko vakarienė tikslu paremti Sesele Reginą iš Nukryžiuotojo Jėzaus Vienuolyno, kuri siekia aukštesnį mokslą. Vakarienė gražiai pavyko. Prie progos kalbėjo daug garbingų asmenų, tarp kurių buvo kun. P. P. Karlonas.

DAYTON, O. — Gruodžio 31 d., 1935 m., Cincinnati diecezijos arkivyskupas pasiskyrė kun. Leoną Praspalių Šv. Kryžiaus parapijos klebonu, Dayton, Ohio mieste.

DETROIT, Mich. — Neseniai Šv. Petro parap. klebonas kun. V. Masevičius lankėsi pas kun. S. Kučą, Saginaw. Atlikęs reikalus grįžo Detroitan. Kelias buvo apledėjęs ir slidus. Įvažiuojęs Detroitan nepatėmijo staigių užsisukimų, paslydo ir apdaužė savo automobilį ir pats biskį susižeidė. Taipgi buvo lengvai sužeistas ir p. S. Vasiliauskas, kuris kartu su juo važiuo.

CHICAGO, Ill. — Sekmadienį, sausio 19 d. Šv. Kazimiero Akademijos auditorijoje įvyko metinė muzikalė programa, kurios didžiausią dalį išpildė pianino studentės. Publikos susirinko daug. Visi gerėjosi jaunuolių gabumais.

BOSTON, Mass. — Sausio 7 d., vakare, bažnytinė salėj įvyko senai pagedaujamos darlininkų prakalbos. Svarbiuoju kalbėtoju buvo kun. F. W. Strakauskas. Jis kalbėjo temoje: "Katalikų Bažnyčia ir darbininkai." Savo gi kalbą jis puošė paveikslais "slides."

BROOKLYN, N. Y. — Beabėjo jau visi žino, kad Lietuvoj vyksta katalikų persekiojimai, prieš kuriuos Amerikos lietuviai griežtai protestuoja. Štai vienas labai gražus pavyzdys, kurį patartina sekti: J. K. Tautmyla per savo asmens pasidarbavimą buvo pardavęs Lietuvos Laisvės Paskolos bonų suvirš \$20,000. sumoje. Todėl, jis sako: "Jei Lietuvos vyriausybė nesiliaus persekioti katalikus, būsiu priverstas patarti tiems, kurie mano raginami bonus pirkti, kad kuogreičiausia juos ant dolerių iškeistų."

WATERBURY, Conn. — Šimet Švento Juozapo parapija, kuri turi daug skolų, stengiasi padaryti vajų ir sumažinti jas. Taipgi dabar visi vadai ir jaunimas yra pasiryžę eiti talkon ir stoti darban įdant nor kiek sumažinti tas nelemtas skolas.

CHICAGO, Ill. — Aušros Vartų parapijos bažnytinėj svetainėj trečiadienio vakarais įvyksta Lietuvių Katalikų Veikimo kursai, kuriuos duoda žymūs lietuviai katalikai profesionaliai. Kursai baigsis kovo 4 d. Lietuviai juose gausiai dalyvauja.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7794

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svečtur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti \$c bra
sne ženkliu atsakymni

"DRAUGO" METINIS KONCERTAS

SEKM., VASARIO-FEB. 2 D., 1936

LIETUVIŲ AUDITORIJOJ
3133 SO. HALSTED ST.

Chicago, Illinois

Programė dalyvaus HELEN BARTUSH
ir žymiausios Chicagos meno pajėgos
Pradžia 5 val. popiet. Šokiai 8 val. vak.